

KEMENESALJA

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egészévre 8 kor., félfévre 4 kor., negyedévre 2 kor.

Egyes szám ára 20 fillér.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felolvas szerkesztő:

TÓTH DEZSŐ.

Kéziratok, levelek a lap szerkesztőségébe, Szombathely, Kossuth Lajos-utca 9. küldendők.

Hirdetések árjegyzék szerint.

Nyilttér peitisoronkint 50 fillér.

„Kemenesalja“ A társadalmi és közgazdasági hetilap tisztelettel alultrottak kívánságára indult meg. A lap távol a pártpolitikától, kizárólag Kis-Czell és Jánosháza nagyközségek és ezek környéke, vagyis egész Kemenesalja érdekelt fogja képviselni és töle telhetőleg előmozdítani.

Ajánljuk a lapot Kemenesalja tgen hástelt közönségének szives pártfogásába.

Kis-Czell, 1902. évi január 2-án.

Dr. Maróthy László,

Dr. Platnits Ferencs

Dr. Porkoláb Mihály,

Zsitkovecsky Géza.

Márczius tizenötödikére.

Dermesztő sötétség és a sirok csöndje feküdt meg a földet. Vég nélküli csillagatlan éjszaka föllegei terpeszkedtek fölénk és az alvó sötétségben a nemzet is aludt. Odakünn a világtengeren a hajnalodás tündér-ujjai már bontogatták a felhőtakarókat és a nyiló hasadékokon a virradat pirja derengett át, de a magyarszige ten még nem derült. Hófehérke elaludt a sötét tervü kuruzslók bájitalától és a tüskekerítés elátkozott belterületén kétségbeesetten szunnya- dott még minden. Körös-körül már pitymallott és pacsirták zengték a

hajnali napsugár zuhatagában a szabadság szent dalát és idebenn még csönd volt, rettenetes csönd. Csak utálatos baglyok huhogása sivitott az éjjelen át és nyomában a halál némasága uralgott a téren. A szunnyadó Hófehérke még királyfiára várt.

És jött és ébresztett. Egyetlen napon kivágta a tüske-sövényt és egyetlen csókjára életre ébredt szendergő menyasszonya. A legszebbik mátkapár egymásé lehetett. A magyar ifjúság szívére ölelte a magyar szabadság fölkelte menyasszonyát. És az idő is kiderült. A kósza fellegek eltakarodtak és mögöttük kiragyogott a nap, a mi napunk, a szabadság napja.

Megujhodtunk, és hogy, ujhodtunk meg! Semmi dulakodás, semmi vérömlés, semmi jograblás, semmi a megszorultak nagylelkőségéből, a vérszemét kapottak telhetetlen kapzsiságából. Semmi a moesokból, semmi a sárból, semmi, de semmi. A mese tüske-palánkját sercsező tollak döntötték ki. A korhadező Jerikho-falak robajos düledezése nem bombák munkája volt, hanem egy halottébresztő költemény tárogató szavára roppantak össze. És a nagy felébredést nem csinálta trombitaharsogás, ágyudőrej, hanem egy isteni próféta mennyei szözata. Tulvilági szenvedély káprázatosan gyönyörű nagy szava harsant az alvók fülebe és erre az ébresztőre még a magyar is fölébredt. Fölébredt

és szabadságra ébredt. Szabadságra, mely kerékkötője minden önkénynek felülről és fékezője minden szabadságnak alulról. Mely nem vett el senkitől semmit és mindenkié adott mindent. Mely nem öl, hanem teremt, nem támad, hanem véd; nem sujt, hanem gyógyít és nem izgat, hanem csillapít.

Voltak, mint ahogy vannak és lesznek, kiket vérig sebzett, az erőnek az a mennyei derűje, melylyel a magyar felébredt és élni akart. Pokoli szándékokkal lépten nyomon árkot vágtak elébe, utazáró köveket gördítettek ösvényeire és fekete lelkük minden irigységével belehajszolták, hogy fegyverrel vágjon magának utat. Sár kezükkel turták a sarat, hogy az a tisztán született szabadság istenvérben fürödjék. Hogy a magyar vérfolyam hömpölgő árja hullámozzék körötte, felégetett magyar helyek maglya füstje burkolja és pirosuló lángok nyelvei nyaldossák, melyekben a felperzselt magyar vagyón égjen pernyévé. És amint magasabbra hágott a szabadság napja szeliden mosolygós színe, sötétebb, haragosabb lett.

A vér vörös színén lövelt le reánk és égő tüzétől vérünk is égett, izzó sugarától lelkünk is izzott és elszánt csatakiáltásokban harsogtuk világgá zsarnokaink galádságát. Elcsélt félistenek szertefekvő holttetemeinek gúlái közepette hordoztuk meg azt a hó-

TÁRGYA.

Ütközben.

Ugy utazási alkalmatossággal az emberek nem olyan zárkóztak. Közlekednyebbekké válnak, jobban simulnak embertársaikhoz, hogy hamarabb teljék az idő, amit a felülési és leszállási atacció maga közé él.

Az egyik fapadokkal bélelt vasúti kocsiba, valamelyik olyan állomásnál, hol öt perc megállási időt mond a kalauz s tizenöténi is többet vár a masina, beszáll egy parasztszenyecske. Amint jön a kocsárral, néha-néha hátra tekint, de vissza már nem fordul, nehogy elijűk előle az ülést. Meghuzódik a sarokban az ablak mellett s kinéz. Aztán türelmetlenül jár- tatja végig a szeméit a többi pasaséron.

Egy anyóka gunyaszott a közelében, ki igen vigyáz reá, hogy a viseltes szoknyája hozzá ne érjen a mellette levő teremtes uriember tavazsi köpönyegjéhez.

A menyecske megszólítja az anyókat:

— Hová utazik nénemasszony?

— Láziba.

— Láziba? hm!

Aztán hirtelen fordít a beszéde során: — Nem szállt be magukkal a másik stációnál egy bársonyosi legény?

S mikor ezt kimondja, egy kisse rózsaszínű pirosa verődik a halovány orcsája.

Nem is szól többet, csak babrál kezével a köténye csipkeszegélyzetén s néha-néha mutatja a vakító fehérségű fogait.

Egyszerre csak megint csapódik arajtó. Megtermett, szép szál: legény lép be rajta. Ünneplő ruhát visel s látszik, hogy harmónikás csizmájától nem sajnálta a subiczkot.

— Jó napot adgyon az Isten! A hangok hallatára felrezen a menyecske.

— Fogagygy Isten! Már azt gondoltam, eltévesztette a vonatot.

A legény nem szól erre, csak leül a menyecske közvetlen közelébe s nézi annak a két Szent-János bogár szemét s a mindinkább pirosondi kezdő orcsáját.

— Pedig nem szerette volna, ugye?

— adja kézre a beszéd fonálát az asszony.

— Hát nem tudom, mi az Isten csodáját csináltam volna itt idegenben?! Mégis csak jobb, hogy magával együtt mehetek.

— De csak a szomszéd állomásig.

— Hajszen én is ott szállok ki.

— Ott aztán szét is válik az utunk.

Az a kis gyalogut, amerre megyünk, nem is keresztezi egymást.

— Nagy hiba bizony a?

— Ahogyan vesszük. De hát így jobb. Mit szóna az uram, hogy ha hirül adnák neki, hogy magával együtt jöttünk.

Hirtelen természetű, meg sokat forgolódott az urak között, igen féltékeny.

— Az-e?

— Az ám! Bucukor nem kíváncsiatom a nagykoszmába, — kinézné a faluból, aki táncra kérne.

— Pedig azt gondútam, hogy Mihály napján mi ketten csak fordulhatnánk egyet-kettőt a leveles szin alatt.

A menyecske megint vilogtatja a fogorát s önkénytelenül csak közelebb csuszik a legényhez. Aztán halkán, alig hallhatólag, valami nótát zümmög, amibe benne van az is, hogy:

Dyennel, olyannal kötök össze kezemet,

Kire soha rá nem vetem szememet.

A legény csak hallgatja egy ideig, a két kezével csöndesen ütögetve hozzá harmonikás csizmáján a taktust.

fehéren született bálványunkat, de diadalmas diadalok aranyzálaiból Teje köré fontuk a győzelem glóriáját. Horkoló, fujó, száruyas paripák vitézi, aranytól sulyos diadal-szekerével szagultak csatáról-csatára és az a káprázatos fényességgel tündöklött mindenütt, ahol csak tusák rohamát vezette és állta a honvéd. Lobogó lobogók, kürtök riadása, fegyverek csattogása, golyók süvítése, elhullottak hörgése, viaskodók kiáltása, minden a győzelem üvöltésébe fulladt bele. Vérvilágba, melyből a csaták istennője bontakozott ki cserkoszorusan.

És azután ez a mámorító láрма egy rettenetes nagy csöndességben halt el. A vereség, a megadás némaságában. Mire delelőre jutott a szabadság napja, azok a lompos föllegek mind előrébb tolakodtak és amikor már véres volt itt minden, még az ő szurtos szárnyaik is, akkorra már beborult egészen. Leáldozóban még szerte fröccscent a megölt napbriás vére, minden cseppje a lelkünkre hullott, azt marta és csipte és vonagló kinjainkban elsötétedett előttünk a világ.

Bolygó lidérczángok lobbantak azután föl itt is, ott is, rothadást jelezve, de mégis felvilágítva. Foszforeszkált az ingovány iszapja és a kicsapkodó tüzekre ébredtünk. Tápéskodtunk, pallóra akadtunk és kiláboltunk a megásott, félig elföldelt veremből. Szárazra vergődünk. És ez a föld a mienk és mi csak ezé a földé lehetünk. Ez itta be kiömlő vérünket, ez takarja halottainkat és ezek a vérpatkok és ezek a porladozók ide kötnék. Beroppant és megkorhadt sirok megszentelt hantjain taposunk és ezeken a hantokon tavaszról-tavasza új virágok fakadnak. Nincsen illatuk, nincsen pompájuk és alig hogy kibujnak, bennünk is ki-

— Kár vót! — mondja. Aztán hirtelen másra tereli a beszédet. — Czudar idő járt az idén, elfagyott a cserebók is, tavaly mennyi vót, alig gyóztük rázni.

Az asszony is kontráz hozzá:

— Az anyaszöllő is mind kipusztult. . . Kár vót! De azért csak élünk. Huzunk, vonunk, tépünk, nyövünk. . . Milyen hamar is megy az idő, ha így beszélgethet az ember.

— Ha így magával beszélgethet. Mikor gyüttünk akkor is olyan hamar elment. De már csak elkísérhetem egy darabig az utján, hogy megint hamarabb menjen. Hajszon, nem muszáj nekünk épenséggel a taguton mennyi. Keresztbe-kacsba is mehetünk.

— Meleg van. Nem jóilykor keresztbe-kacsba mennyif.

A szeme villanása azonban rá czáfol eme állítására. Azzal bizony mintha csak azt mondaná: — Hajszon, ha lehetne, te veled elmennék a világ végéig is!

De nem lehet. Kötisben van, ki bonthatná meg azt!

Igy érzik ezt mindaketten s csak néznek az utra, az ut mentén nyíló vadcesznye-fákra.

Mikor valami emelkedésre érnek a legény odamutat a kezével a vaséti töltesoldalra:

nyílik a szabadság virága. Ezt védjük, ezt dédelgessük s ennek ápolását testamentumként hagyjuk unokáid-unokára.

A közigazgatási bizottság ülése.

Vasvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 12-én Reaisig Ede főispán elnöke mellett tartotta meg márczius havi rendes ülését, melyben dr. *Beszedő* István alispán, *Békassy* István, *Bárdossy* László kir. ügyész, *Bíró* István árvaszéki elnök, *Dasso* Gyula, gróf *Erdődy* Gyula, *Ernusz* Kelemen, dr. *Ernusz* József, *Eredics* Ferencz, *Gerő* Ferencz, kir. főmérnök, *Halász* Ferencz, kir. tanfelügyelő, *Herbst* Géza főjegyző, *Horváth* Dezső tb. főjegyző, *Hvoszdovits* Antal, az államépítészeti hivatal főnöke, *Kassay* F. József kir. pénzügyigazgató, *Kenessey* Béla kulturmérnök, dr. *Kiss* Emil III-od aljegyző, dr. *Maróthy* László, dr. *Mesivadászky* Kálmán tiszti főorvos, *Ruprecht* Tasziló, *Rusa* Béla II-od aljegyző, *Somogyi* Miklós tiszti főügyész, *Szabó* László, *Szegedy* Béla és *Weöres* István vettek részt.

Reaisig Ede főispán melegen üdvözölte a jelenlévőket, őszinte örömeinek ad kifejezést afelőtt, hogy a bizottsági tagok teljes számmal vesznek részt az ülésen, melynek tárgyszorozatán több fontos ügy, így a belügyminiszterhez felterjesztendő múlt évi jelentés is szerepel.

Az ülést megnyitja s napirend előtt a közigazgatási bizottság erdészeti albizottságának újból megválasztott tagjai, *Ernusz* Kelemen, gróf *Erdődy* Gyula, *Eredics* Ferencz és *Ruprecht* Tasziló leteszik a hivatali esküt.

Egy évi közigazgatás.

Herbst Géza főjegyző ismerteti ezután ama terjedelmes jelentést, mely a vármegye 1901 évi közigazgatási életről nyújt fontos adatokat. A jelentés hangsúlyozza, hogy a községi és körjegyzők túl vannak terhelve a munkával s felhívja a belügyminiszter figyelmét a munkakör arányos beosztására.

Rendbüntetés a múlt év folyamán törvényhatósági tisztviselőkkel szemben két esetben, községi tisztviselők ellen kilencvenötötör alkalmaztatott. A kibabott rendbüntetés összege 512 korona.

Fegyelmi eljárás elrendelése negyvenhárom esetben vált szükségessé, még pedig

— Hunczut ez a baltacsim, ha vizes árokba vetjük, hát azt egészen eliszapítja.

Több szó nem esik körtük. A vonat még zakatol egy ideig, majd sipol s lassan-lassan beér a stációra.

Az utasok csihelődnek.

— No, Isten vele, szól bucsuzól a menyecske s hosszan tartja kezében a legény kezét.

— Isten megáldja!

A menyecske lép ki előbb, utánna lassu léptekkel indul az utnak a legény. A menyecske már adaadta a bilétáját a bakternek, a legény még most is a kezében szorongatja. A menyecske már túl jár az állomás területén, a legény még most is ott támasztja a falat.

Egy pár kőhajításnyira aztán megáll a menyecske. Egyidejig mintha tusakodna magával, s egyszerre csak mégis visszatekint.

Hogy ezt észreveszi a legény, sebes léptekkel lohol utána.

Es mennek ismét egymás mellett, de nem egyenest a taguton, — hanem keresztbe-kacsba a réteken.

T. D.

kétszer állami, tizszer törvényhatósági, harminczegyszer pedig községi tisztviselő ellen.

A törvényhatóság vagyoni állapotában nevezetesebb változás nem fordult elő.

A pótdadó legkisebb Német-Sáros községben (1%), legnagyobb pedig Füsthegy és Sirokány községekben (133%).

A községi rendszet jó.

Az 1901-ik év folyamán nagyobb mérvű elemi csapás nem volt. A szegényügy kalló gondozásban részesült. Szegényalapja minden községnek van.

A csendőrség működése semmi kívánni valót nem hagyott maga után. A felső-őrri járás Alhó, a vasvári járás Hosszupereszte községében a csendőrség szaporítása okvetlenül szükséges.

A kivándorlási mozgalom leginkább a szentgotthárdi és németújvári járásokban harapódzott el.

A fertőző betegségek száma 3863 volt, ezek közül meghalt 174, a megbetegedetteknek 4% a. 1900-ban a halálozás 5% volt. Kanyaróban a betegek 2% a halt meg. Difteritisz 187 volt; ennél a halálozás 31%-ot tesz ki.

A himmlőoltás 41 oltási körben, ugyanannyi orvos által eszközöltetett. A beoltottak száma 24057.

A magánorvosok száma kettővel, a szülész-nőké pedig tizenegygyel szaporított.

Körmenten új kórház nyílt meg, mely nyilvános jellegű s 30 betegre van berendezve.

A törvényhatósági uthalózatban változás nem történt. A herpenyőhidak 55000 korona költséggel újraépítettek; míg a ragyogói Rábahidnak állandó jelleggel való újraépítése folyamatban van.

A posták, táviridák és távbeszélők a kívánalmaknak megfelelőek, kívánatos volna azonban, hogy a járásek székhelyei az interurbán telefonhálózatba bevonassanak. Szükségesnek tartja továbbá a jelentés a szombathelyi postapalotának mielőbb való megépítését.

Községen csipegyár, Szombathelyen pedig gózsütőgyár alakult.

A mezőgazdasági termények általában a középben aluliak, sok helyen teljesen silányak voltak. A szakem gabona mennyiségre kevés, takarmány semmi, a gyümölcstermés minőségre gyöngye volt. A termést megrontotta a nagy szárazság, a kőd és a roszda.

A haszonállatok egészségi állapota kedvező volt. Nagy hatással lenne a mezőgazdaság tovább fejlődésére, ha állatkiállítások rendezelése, haszonállatok beszerezhetése céljából magasabb állami segélyben részesülne a vármegyei gazdasági egyesület.

A falkolák fejlődését nem mutattak; ezen az állapoton az új falkolai szabályrendelet, mely még mindig a miniszteri jóváhagyást várja, volna hivatva segíteni. Filokszera jelenléte Velem, Ság, Kemenes-Mihályfa és szöleiben állapított meg. Nagy köszönettel adózik a vármegye közönsége a földmivélsügyi miniszternek az általa Rohoncson létesített gazdasági téli tanfolyamért.

A bizottság teljes egészében elfogadta az évi jelentést.

Szűll Kálmán üdvözlése.

Ernusz Kelemen: Három éve mult, hogy országos bajaink orvoslásacéljából szükségesnek látta öfelsége, legfelsőbb urunk új kormányának alakítását. Akit a kormány alakítás nehéz munkájával megbízott, az a férfiu *Szűll* Kálmán, vármegyéink nagy szülőtte volt. Vasvármegye közönsége nagy küldöttséget menesztett akkor az új miniszterelnökhöz, hogy kifejezze iránta mindenkor érzett erős bizalmunkat s szavakat adjon a reménységnek, hogy öméltóságának sikerülni fog az országot a zilált viszonyokból kivezetni.

Is azt pártkülönbség nélkül mindenki ismeri, hogy az új kormány minden téren megfelelt a beléje helyezett bizalomnak.

Öfelségének Széll Kálmán miniszterelnök csak a közelmúlt napokban ért legmagasabb kitüntetésre igazolta azt is, hogy miniszterelnökünk nem csak az ország, de öfelsége bizalmának is megfelelt.

Ragadjuk meg tehát az alkalmat és fejezzük ki legbensőbb és legőszintébb örömünket az önmagyméltóságát ért kitüntetés fölött a adjunk kifejezést azon reményességünknek is, hogy Isten kegyelméből még sokáig áll országunk vezetésének élén.

Mi az ország érdekeiben irányított működésében csekély tehetségünkhöz képest, mindig oldala mellett leszünk és maradjunk. (Lelkes éljenzés.)

A bizottság egyhangú lelkesedéssel magáévá téve Ernusz Kelemen indítványát, a miniszterelnökhöz az ülésből a következő üdvözlőszöveget intézte:

Vasvármegye közigazgatási bizottsága mai ülésében legnagyobb örömeinek adott kifejezést Nagyméltóságod legfőbb kitüntetése fölött és midőn ez alkalomból a legmelegebben üdvözi, erőt és egészséget kíván az ország javára célzó nagy feladatainak megoldásához és biztosítja Nagyméltóságodat, hogy hazafias munkájában saját hatáskörében teljes erejével kész támogatni.

Reiszig főispán,
a közig. biz. elnöke.

Az állapírói jelentés.

A február havi közbiztonsági és közegészségi állapotok kielégítőek voltak; a vármegye pénztárai megvizsgáltatván, teljes rendben levőknek találtak. Az utrendészet jó, az állategészségügyi viszonyok kielégítőek. Különösebben említésre méltó mozzanat nem fordult elő.

Ernusz Kelemen: A közigazgatási bizottság a múlt havi ülésében egy igen fontos tárggyal, a kiscelli kórház ügyével foglalkozott.

Mint értesült, Miskolc Imrének, a kórház választmányi elnökének sikerült kieszközölnie időközben azt, hogy a kórház kibővítésén, elmebeteg részére rendeztessék be.

Ez a nagyfontosságú ügy addig nem kerülhet az önyegre, míg a kiscelli kórház már említett dolgai letárgyalva nem lesznek. Kérde, hogy a múlt ülésben elrendelt vizsgálat minő stádiumban van?

Besorád alispán. A kiküldött vizsgáló bizottság Erdős Ferenc elnöke mellett, mint értesült, már a napokban kiszáll Kisczellebe, hogy működését ott megkezdje. A kórháznak a jelzett célra való kibővítése fontos közérdeket képez. A kormány a napi fontos kötelességet legutóbb 1 korona 80 fillérben állapította meg, így tehát rövid idő múlva keresztül lesz vihető a kibővítési terv. Erdős: Eddig nem volt tudomás arról, hogy ilyen speciális közérdek sürgeti a kórház két másik ügyének elintézését. Biztosítja a bizottságot, hogy a vizsgálatat legközelebb megkezdik.

A pénzügyőrök találkozásánál áll.

Dr. Maróthy László: A kiscelli járásból több oldalról panaszsal járultak hozzá a kötelességnek tartja és ismeri, hogy ezen panaszokat az alispán, illetve a pénzügyigazgató tudomására hozza.

A pénzügyőrökről van szó, a kik a rendelkezéseket akként hajlják végre, hogy ez a művelet magának a kincstárnak, a közönségnek és az egyes teleknek is csak kárára szolgál. A szabályzat előírja, hogy az egyedáruságok arszításával foglalkozók vasár- vagy ünnepnapon, vagy egyáltalában, mikor helyiségük száva van, annak ajtajára kiírják, hogy dohány és szivar hol kapható.

Már most megtörtént egyes helyeken, hogy a figyelmeztető czédula ki volt ugyan füg-

gesztve az ajlón, de annak betűi az idő viszontagságai folytán megkoptak és elmosódtak. Ezért feljelentették a tulajdonosokat, kiknek büntetése az lett, hogy megvonták tőlük a dohány elárútatási engedélyt.

Ez a legérzékenyebb büntetés, ami egy szegény szalócsot érhet, kik között vannak olyanok, akik már 30-40 évtől tisztességgel és becsülettel állanak e minőségükben a kincstár szolgálatában.

A szabályoknak ilyen drákói szigorral való alkalmazása nem helyes; a summum jus így válik summa injuriává.

Tudomása van különben egy másik furcsább esetről is. Egy szalócs, aki csak zárt palazzokban mérhet szeszszállít, egy pénzügyőr elküldött egy kis futó 4 fillér árá palinkáért. A szalócs nem azért, mintha tudta volna, hogy a kis fiu pénzügyőrnek a követe s hogy őt csak ugratni akarják, hanem azért, mert tudatában volt annak, mi szabad neki és mi nem, elutasította a fut; akit a pénzügyőr aztán formálisan kioktatott, hogy rimánkodjék a szalócs előtt, mondja, hogy az apja beteg, annak kell a palinka.

A sok kérésre, könyörgésre megesett a szalócs szíve a gyereken s adott neki négy fillér árá palinkát.

Mi lett a haszna ebből más, minthogy a csalfa pénzügyőr feljelentette.

Ilyen és ehhez hasonló dolgokra hívja fel a pénzügyigazgató ur figyelmét, kinek ismert tapasztalosságától reményli, hogy a kellő eredmény el fog érni.

Kassay pénzügyigazgató: A bizottsági tag ur által felhozott eseményeknél, amik a figyelmeztető felírásokra vonatkoznak, a szabályzat indékedései vétekkel zsinórmértékül. A törvény ez esetben pénzbüntetést nem ismer s az alhágókat az engedély elvonásával bünteti. Ezt a maga részéről is túlszigorumnak találja — és megnyugtatósnak kiejenti, hogy az ez ügyekben beérkező felelőzések: ama javaslattal fogja a miniszter elé terjeszteni, hogy az engedély-elvonás helyett pénzbüntetést alkalmazzon.

Ami a másik ügyet illeti, ha az konkrét panasz alakjában kerül eléje, abban a legnagyobb szigorral fog eljárni.

Dr. Maróthy László tudomásul veszi a választ.

Arcképleleplezés.

— A jánosházi iparos- és kereskedő ifjak önképző egyesületének ünnepe. —

Életekemelő szép ünnepély folyt le, folyó hó 8-án a jánosházi iparos- és kereskedő ifjak önképző egyesületének helyiségében. Ez alkalommal leplezték le a magyar Kossz Gusztáv egyleti elnöknek, ki e tisztet már három év óta viseli, az egyleti helyiség részére beszerzett szép kivitelt arcképeket.

Ünnepi díaszt öltött a helyiség; a falakat nemzeti színű lobogók, fegyörgyalaktól körárvéve ékesítették.

Sztankovits egyleti tag tőmör, magvas beszédben üdvözölte az elnököt, mire az, a meghatottságtól rezkető hangon a következőkben válaszolt:

— Betegen bár, de mégis eljöttem az egylet felolvasó estélyére, nem is gondolván arra, hogy önök engem itt ily megtisztelő meglepetésben fognak részesíteni. Szeretnék eme újabb jelének nyilvánulásától megatva, újból ama kötelező ígérteket teszem, hogy az egylet érdekeit ezután is szívenem viselem s legfőbb óhajom és törekvésem az leendő, hogy az egylet virágozzék és gyarapodjék. Ezzel viszonzom az önök figyelmét, ragaszkodását és szeretetét.

Az elnök szavai után hatalmas éljenzés hangzott fel.

Majd Németh Lajos szólott még az egylet nevében, meleg szavakkal köszöntve az elnököt s kérve őt, hogy az egyletet továbbra is tartsa meg jóindulatában.

Az üdvözlések után következett a tulajdonképeni felolvasóestély.

Elsőül Kemény Simon lépett a pódiumra, ki a takarékoságról tartott hosszabb lélekretű felolvasást. A tárgyról szellemesen, ötletes fordulatokkal, a figyelmet mindvégig lekötve, értekezett.

Utánna Bévárdy Gyula szavazata következett. Váradí Antalnak Judás című költeményét szavazta, előadásával kidomborítva a drámai hangú szép költemény minden részletét. A szavazat nagy hatást tett.

Boness Kálmán a „Legényélet“ monologgal lepte meg a közönséget, mely mindvégig jóízű érdeklődéssel kísérte az ügyes előadást.

A program utolsó pontja Heiberger Armin szavazata volt ki, Inczédi Lászlónak tartalomban mély és gazdag, formai szépségekben pedig kiváló költeményét, „Nővérek“ szavazta s jeles előadásával ostromtan tetszést aratott.

Az ünnepély ezzel véget ért s az egylet csak bizalommal tekinthet a jövőbe, mert a lelkes vezetés s a tagok ügybuzgalma, annak csak fejlődését és izmosodását eredményezheti.

H I R E K.

Márczius 15. Az idő rohanó árja ériutetlenül csap át e nap fölött. A magyarnak szívéből ki nem törülheti a lelkesedés lobogó lángját, amit márczius 15-ének, a sajtószabadság sugárzó napjának megünneplésére szentel. Ötvennégy éve ennek. Ötvennégy évóta nagyot fordult a világ keréke, de annak hullámcsapása nem tudta elborítani a sajkát, melyben a hazaszeretet lobogó lángjával haladunk előre. Egő fátyla marad ez mindenkor a magyar szívében, amely utjair világít, amelynek kihunyásával nem mehet tovább egy tapadattal sem. Élesszük a lángot időtlen időkig, s ha másba nem is, emlékezésben mindig jelen legyünk ott, ahol a szabadság hajnalhasadásának első megáldó sugarai estek reánk, a bizótűrő s a fáradozókól soha hasznót nem húzó magyarakra!

Esterházy Sándor gróf és családja itthon. Gróf Esterházy Sándor külügyminiszeri titkár, Vas-, Veszprém- és Zalamegyei nagybirtokos, a virágzó kemenesi uradalom tulajdonosa, aki eddig, hivatalos állásánál fogva Béosban lakott, f. hó 8-án 2.000.000 koronáért megvásárolta a Veszprém- és Győr megyékben fekvő gyönyörű marozaltői uradalmat, a hozzá tartozó szép kastélyal együtt. Ő méltósága legközelebb családijával együtt Marozaltőre költözik, hol jövőre állandóan lakni fog. A gróft és családját terjedelmes uradalmának népe igaz szeretettel és ragaszkodással környezi, amit a gróf család nemes jótekonysága, áldozatkészsége és minden jó ügyre kiterjeszkedő meleg érdeklődése olyannyira megérdemel. — Mi is örömmel köszöntjük öméltóságaitak benn a hazában, ahova anyai nagy és fényes története oly szorosán kapcsolja őket, — s anyai tradíció, mely egybe függ az Esterházyak nemzetiségével!

Dr. Maróthy László országgyűlési képviselő folyó hó 12-én Szombathelyen idősít, hol részt vett a közigazgatási bizottság ülésén, majd pedig a Pekár Gyula országgyűlési képviselő tiszteletére ugyanaznap a Sabaria termeiben rendezett banketten.

Horánszky miniszter a vármegyei Horánszky Nándor kereskedelmi miniszter a következő leiratot intézte Vasvármegye törvényhatóságához: „Ő császári és apostoli királyi felsége folyó évi márczius hó 4-én kelt legfelsőbb elhatározásával s m. kir. miniszterelnök úr előterjesztése alapján engem kereskedelemügyi miniszterrel méltóztatott legkegyelmesebben kinevezni. Midőn ezt a törvényhatósággal közölöm és tudatnám, hogy a kereskedelemügyi miniszterium vezetését a mai napon tőnyel átvetem, felkérem egyzersmind a törvényhatóság közönségét,

hogy mintán a jelenlegi közigazgatási és kulturális viszonyok egészséges fejlesztése érdekében a törvényhatóságok kesdeményező, közreműködő és támogatás tevékenységére van szükségem, engem a reám váró fontos és közérdeklő feladatok megvalósítására irányuló törekvésemben hatásköröm belüli támogatni sziveskedjék.

Budapest, 1902. évi márczius 7.

Horánszky.

A Kis-Czell — Kemenesaljai Könyvtársaság részére a vármegyei törvényhatósági bizottság által a legutóbbi közgyűlésén megszavazott 1000 korona segélyre vonatkozó határozatot, a belügyminiszter a vármegyéhez tegnap érkezett leiratárai hólybenhagyta.

Antal Gábor felhívása. Antal Gábor, a dunántúli ev. ref. egyházkerület püspöke, az egyházmegye espereseihez két felhívást bocsájtott ki. Az egyikbe a közalapi tőkekamatsegélyben részesülni óhajtó egyházakra vonatkozólag kéri, hogy a segélyeségi tervet ne csak egy évre, de az 1903—1908 időszakra is elkészítsék és a sorrend már egyházmegyéik szerint is megállapítsák; — a másikban a statisztikai adatok gyűjtése tekintetéből hívja fel az espereseket, hogy a tanítói vezetés kiegészítésére engedélyezett államsegélyt az erre a célra fentartott rovatba befizessék és hozzá a többi adattal együtt felterjeszessék.

A dunántúli dalos szövetség a folyó évben az évi rendes közgyűlést, valamint ezzel kapcsolatban az ötödik dalosünnepét a nyár-folyamán Tatabányán tartja meg. A város vendégszerető közönsége mindent megtesz, hogy az ország ezen részének dalosai a város falain belül ne csak jól érezzék magukat, hanem a tíz éves szövetség sikeres működését minden irányban elősegítsék.

Előléptetett díjnokok. A bírósági díjnokok napidíjának rendezése folytán törvényszékünk területén a következők léptek elő január elsejétől kezdődő hatályal a díjnokok részére megállapított s 2 k. 40 f. napidíjjal javadalmazott I. napidíj osztályba: Maliss János felsőbíró, Glatz Frigyes községi, Csukovits József szentgotthárdi, Makataek Mór németújvári, Deutshobauer Károly kis-czelli, Horváth Béla körmendi és Ulreich Aladár felsőbíró díjnokok.

A sárvári sorozás. A kis-czelli járás után a sárvári járás került sorra a sorozás tekintetében. A polgári elnök e helyen Bezerédj alispán volt; míg a közös hadsereget. Megridi János őrnagy, a honvédséget pedig Fischer. Dezső őrnagy, képviselte. Felhivatott az első korosztályból 367, a másodikból 153, a harmadikból pedig 105 hadköteles. Besoroztatott a beosztás fenntartása mellett 198. Önkéntes lett 3, póttartalékba helyeztetett 16. Viszahelyeztetett 221, fegyverképtelen lett 108, töröltetett 11. Távol maradt az első korosztályból 30, a másodikból 23, a harmadikból pedig 14 hadköteles. A teljesen ismeretlen távol levők száma tizenegy; még pedig az első korosztályból három, a másodikból öt, a harmadikból pedig három hadköteles.

A kis-czelli járásbírósg ügyforgalma. Személyes: 1 járásbíró, 2 albíró, 2 telekkönyvvezető, 3 írnök és 3 díjnok, összesen 11. *Somnás per* érkezett 1267, elintéztetett 793, folyamatban maradt 474, de ebből 424 szünetelő. Egyezségi ügy érkezett és elintéztetett 19. Fizetési meghagyás, érkezett és elintéztetett 196. Fizetési megh. tárgyában megkeresés érkezett és elintéztetett 46. Örököségi ügy érkezett 411, elintéztetett 302, maradt 109. Örökösöségi és hagyományi bizonyítvány iránti ügy érkezett 33, elintéztetett 31, maradt 2. Anyakönyvi ügy ér.

és elintéztetett 8. Végrehajtási ügy ér. 801, elint. 627, maradt 174. Polgári megkeresés ér. 93, elint. 86, maradt 7. Polgári vegyes ügy ér. és elint. 178. *Vétségi és kisközségi ügy* érkezett 382, elintéztetett 359, maradt 23. Vizsgálóbírói ügyérk. 31, elint. 27, maradt 4. Büntető megkeresés ér. 45, elint. 44, maradt 1. Büntető vegyes ügy ér. 68, elint. 67, maradt 1. *Telekkönyvi ügy* ér. 2734, elint. 2676, maradt 58. *Elnöki ügy* ér. és elint. 73.

Az esküdtzéki ülészek ok uj beosztása. Eddig minden február, május, október és december hó első hétfőjén vette kezdetét az esküdtzéki ülészek a így annak első két napja rendszerint egybeesett a vármegyei közgyűléssel. Ez a beosztás nem volt öröklendő, mert a vármegyei törvényhatósági bizottsági tagok és főbb tisztviselők, ha egyszermind esküdtzeknek is ki voltak sorolva, vagy egyik vagy másik köteleességüket nem teljesíthették. A visszaszállapot megszüntetése céljából az alispán kezdeményezésére dr. Laky Kristóf kuriai bíró, törvényszékünk elnöke felterjesztést intézett az igazságügyminiszterhez a ennek eredményeképpen ezentul az esküdtzéki ülészek február, május, október és december hónapoknak nem első, hanem második hétfőjén fog kezdődni s így nem fog egybeesni a vármegyei közgyűlések napjaival.

Kiadó laptulajdonos:
VASVÁRMEGYE hírdetési és hirdapvállalat.

Árverési hirdelmény.

Boba község alulírott előjárósága közhírré teszi, hogy a községi

vadászterületet

1902. évi augusztus hó 1-től 1908. évi július hó 31-ig terjedő egymásután következő 6 évre haszonbérbe adja.

A vadászterület nagysága 1880 kath. hold.

A kikiáltási ár 100 korona.

Az árverési feltételek egyéb pontjai Bobán a körjegyzői irodában a hivatalos órák alatt betekinhetők.

Az árverés folyó 1902. évi április hó 20-án délután 3 órakor fog Boba község házánál megtartatni.

Az árverezni szándékozók tisztelettel meghívatnak.

Kelt Bobán, 1902. évi márcz. 10 én
Tompá László László Dénes
körjegyző. bíró.

Bor-eladás.

Méltóságos Gróf Esterházy Sándor ur pusztakemenesi pinczejében, u. p. Nemes-Magasi,

többféle és kitűnő minőségű

6- és új bor kapható.

Arjegyzék a pinczekezelőség által kívánatra készséggel küldetik.

KÉPES LEVELEZŐ LAPOK

2 díjértől felfelé

A legújabb és legizélesebb választék,

valamint

legújabb divatu nyakkendők. ● ● ● ●

● ● ● ● ● férfi ingek és gallérok,

nagy választékban jutányos árban

őzv. ROSENBERG DÁVID-né

kereskedésében kaphatók

Kis-Czellben Simon-féle ház.

Hirdetéseket

teljesen

jutányos áron

A

„Kemenesalja“

kiadóhivatala

Szombathely, Kosuth Lajos utca 9. szám